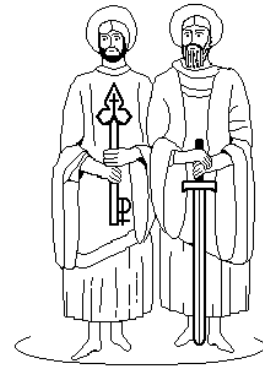

PÉTER-PÁL ÚTJÁN

152. szám, 2017. szeptember

"A mai kor problémája nem gazdasági, hanem lelki.
Hit kell, hogy megküzdhessünk vele."

gróf Teleki Pál

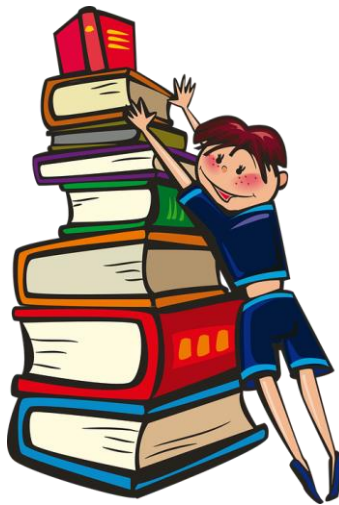
A szentendrei Római Katolikus Egyházközség lapja

HÁLÁS SZÍVVEL

Ülök a tanév küszöbén, gyermekek, felnőttek csoszognak, kopognak a házunk ajtaján, van, aki örömmel jön, van, aki szomorúan távozik, ilyenkor szeptember derekán nagy a nyüzsgés, az izgalom!! Körülöttem lassan csendes lesz a gyergyószentmiklósi, Szent Annáról elnevezett ház, nemsokára éjfél van, aludnom kellene, de én imádságos tisztelettel szemlélem az ágyában forgó Szent Józsefet! Ő sem tud aludni, döntenie kell, és ő legyőzi sértett férfiúi büszkeségét, hisz akkor és ott csak annyit tud, hogy nem tőle van a kisbaba! József félrerakja csalódottságát, félelmeit, saját dédelgetett álmait és átadja magát Isten szent akaratának: „József, Dávid fia, ne félj feleségül venni Máriát, mert a benne fogant élet a Szentlélektől van. Fia születik, akit Jézusnak nevezel!” (Mt 1, 20)

Csodálom a fiatal pár bátorságát, amellyel bedobják magukat Istenük karjai közé, befogadják a testet öltő végtelen szeretetet, a magzatot, a

megtestesült második isteni személyt, Jézus Krisztust!! Mária végtelen bizalommal, igent mond a nagy kalandra, és az Istenre figyelő Szent József mellette kibontja szárnyait, és fiatal feleségével repül az ismeretlen holnapba!

Igen, nekem is, nekünk is ez a dolgunk, bízni Istenben és igent mondva az Ő szent akaratának, vágjunk neki reménykedő szívvel a 2017-18-as tanévnek! Utunk, lehet, hogy a Golgotára vezet, de Istenem szavára nem félek megfogni drága nevelőim kezét, ölbe venni a XXI század bajban lévő gyermekeiben a kis Jézust és elindulni a csendben az evangélium köves útján!

Imádságos szeretettel gondolok azokra a férfiakra, nőkre, akik mellém állva igent mondanak az életre, a ránk bízott gyermekekre és vállalják az új tanévet!

2017. szeptember 8-án,

Böjte Csaba

HÁZAS HÉTVEGE

azaz: „nagytakarítás” csak házásoknak!

Sokaktól hallottuk férjemmel, hogy voltak házasság hétvégén. Nem tudtuk, hogy mi ez pontosan: házaspárok mennek hétvégére, ugyanakkor akik mondták, sejtelmes mosollyal néztek össze. Titokzatosnak tűnt, kérdéseimre, hogy mi is ez pontosan, szerelmes egyetértésben azt mondták, hogy ezt nem lehet csak úgy elmondani, menjetek el, próbáljátok ki. Hát „rászántuk” magunkat, pedig az ismeretlentől tart az ember, és ilyenkor felhoz minden indokot: gyerekek, munka, család, programok stb. De megtörtént a bejelentkezés és onnantól már nem lehetett meghátrálni.

Leányfaluba, a lelki gyakorlatos házba mentünk egy péntek késő délután, a hét zaklatottságával és 23 évi házassággal a hátunk mögött. Amikor vasárnap délután indultunk haza, vissza az otthonunkba gyermekeinkhez, mások voltunk. Akkor már értettem, hogy miért a szerelmes összepillantás.

Aki házasságban él - ki kevesebb, ki több évet tudva maguk mögött -, tudja, hogy az évek sok mindent rápakolnak kapcsolatukra. Örömeiket, bánatokat, gyermekeket, feladatokat, kihívásokat,

változásokat, célokat, kudarcokat és mindent, amit az élet hoz magával. Kinek mit, és ki hogyan éli meg. Kanyargós úton megyünk, kéz a kézben, tartva a tempót és figyelve az utat. Eközben tompul az egymásra figyelés, annyira a közös feladatok megoldására koncentrálnak. Kicsit „beporosodik” a kapcsolat, mint egy kedves, régi komód, ami szép, biztonságban a helyén áll, de mostanában kevesebbet használnak. Olyan volt számomra a hétvége, mint egy nagytakarítás. Felfrissíteni, feleleveníteni azt a sok szép mindent, amellyel utunk során a Jóisten magajándékozott bennünket, nagy öröm volt. Ami rendben megvan és jó, azt hajlamosak vagyunk úgy tekinteni az életünkben, mint természetes dolgot és az előtérben mindig a feladatok és a hogyan oldjuk meg őket kérdések vannak. A hétvége azzal ajándékozott meg, hogy az egymás iránt érzett szeretetünk milyen nagy kincs, mennyire fontos, ápolni és örülni kell neki.

Mindenkinek én is meleg szível ajánlom - sejtelmes mosollyal -, hogy vegyen részt házasság hétvégén. Kisebb-nagyobb takarítás senkinek sem árt.

Kovácsné Szentes Gyöngyi

SZENTJÁNOSBOGÁR TÁBOR SZENTENDRÉN

Élményképek egy táborvezetőtől

Idén 20. éve tevékenykedem a Szentjánosbogár közösségben, ebből 15 évnyi nyári táborvezetés és 18 év, heti rendszerességű gyerekcsoport – bogárklub - vezetés. Hogy mit jelent ez számomra, mit köszönhetek annak, hogy hozzájuk tartozhatok? Nehéz számba venni - tulajdonképpen mindent.

Az életem teljesen üres, tartalmatlan lenne nélküle. Életszemléletemet, Istenhez és emberhez való viszonyomat, apaságomat alapjaiban határozza meg.

20 év nagy idő! Azt gondolhatnánk - érthető, természetes emberi okokból, - hogy egy újabb tábor levezénylése a rutinszerűség, a fáradtság, életkorral járó fásultság miatt már nem is képes örömet csinálni egy élete delelőjén túl lévő férfiember lelkébe. Kicsit mindig is félttem ettől: kiöregszem, meghal bennem a lelkesedés, ízét vesztett sóként vagy épp csak pislákoló mécsesként csinálom majd azt a tevékenységet, ami a legnagyobb szeretélményeket hozta az életembe.

S eddig Isten minden évben rácsófolta erre, így volt ez idén Szentendrén is. Nem csak a gyerekek mennek haza legörbült szájjal, nem csak ők sírják el magukat búcsúzáskor, a pénteki „sírós misén”, hanem az élemedett táborvezető is. Amikor a gyerkőcök elhajóztak (elindultak haza péntek délután), olyan üressé vált a lelkem, mintha onnan kiszakítottak volna egy darabot: „itt hagytak az enyémeik, elment a 120 csemetém...!!”

Sok tábor vezetése után őszintén mondhatom: Szentendre csodás bogár-helyszín volt! A szervezés nem hagyott kívánnivalót maga mögött. Minden létező segítséget megkaptunk, amire szükségünk lehetett, sőt olykor annál többet is. Nekem külön csodás volt megtapasztalni **az együttműködés ilyen magas fokát**: a Szent András iskolában – ami a bogár vezetógárda szálláshelye, esőhelyszíne, táborunk főhadiszállása volt, - azon a héten helyi napközis csoportok, torna-, ugrókötéltábor, primíciás ünneplő sereg, stb is bőven megfordultak. Olyan szinten tudtunk együtt létezni, hogy egy elejtett rosszindulatú megjegyzés, egy grimasz sem volt.

A szállásadó családokról csak jókat meséltek a gyerekek. A péntek esti vezetői megosztásunkra közülük páran eljöttek. Az iskolaudvarban előbb játszottunk, majd fergeteges hangulatú, de nagyon mély beszélgetés keretében olyan sok jó visszajelzést adtunk és kaptunk, ami ismét megerősített bennünket: megérte, **igenis megéri önzetlenül csinálni**: gyerekeknek, vezetőknek, szállásadónak, szervezőknek egyaránt. Deo Gratias!

Köszönöm Szentendre ezt a fogadtatást!

Latinovics Zoltán

*

Nekem az volt a legnagyobb élmény, mint Házibogárnak, hogy kb. 10 perccel azután, hogy a templomban „megkaptuk” a gyerekeket és hazáértünk, addigra olyan kedvesen, természetesen és nyitottan viselkedtek, mintha a családunkhoz tartoznának, a gyerekeink lennének. Erre a második nap (!) reggel került fel a korona, amikor a saját gyerekeimtől puszival köszöntem el az autóból kiszállva, és a vendég kislányok is beálltak a sorba pusziért. Ez nagyon szívmengető volt számomra.

Legyen máskor is Szentendrén tábor! ☺

Kovács Zsófi

*

Egy résztvevő mesélte:

Nagy Anna Zsófia vagyok, 13 éves és 3. éve „bogaras”. Hernádkakból, egy Borsod megyei faluból utaztunk a családommal a szentendrei bogártáborba, amit már nagyon vártam. Mikor megérkeztünk, már nagyon izgatott voltam. Aztán beléptünk az iskola kapuján és megláttam Zolit, a táborvezetőnket és boldogan odaszaladtam, hogy köszönjek neki. Ezek után elindultunk a közös szentmisére, ahol megtudtuk, hogy ki lesz az a szállásadó, akinél töltjük a hetünket. Én egy nagyon aranyos, három-gyerekes családhoz kerültem két lánnyal, akikkel hamar megbarátkoztam.

Másnap egy fantasztikus sportverseny részesei voltunk, amiben vicces feladatok voltak. A sportolás után együtt beszélgettünk a csoportunkkal, majd délután misszióra indultunk, aminek célja, hogy meghívjuk a helyi lakosokat egy közös szentmisére, amire nagyon sokan el is jöttek.

A következő napon rengeteget beszélgettünk és annál is többet játszottunk. Aznap este egy különleges hálaadáson vettünk részt, ami az összes bogártársunkért és a táborért szólt. Nagyon jól éreztem magam!

Szerdán a csoportunkkal már nagyon vártuk életünk első esti bogárprogramját. Ez a nagyobbak közös játéka, a mi esetünkben számháború volt a belvárosban. Jól szórakoztunk, nagyokat nevtünk és sikoltoztunk. Ezt a játékot egy közös imával zártuk, ami igazán csodás volt!

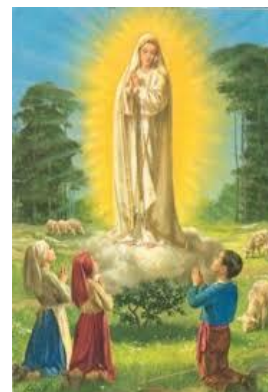
Csütörtökön már mindegyikünk érezte, hogy hiányozni fog a bogártábor, de a csoportvezetőinkkel való beszélgetés jó kedvet varázsolt mindenkinek. Délután a nagy hangzavar közepette elkezdtünk ügyeskedni a közös szindarabunkon. A hetünk izgalmas és vicces jeleneteit mutattuk be, közben jókat nevetve. Sok szórakoztató előadást láthattunk a többi csoporttól. Este összegyűltünk, a táborotzónél, rengeteget énekeltünk, táncoltunk és nevtünk. A táborról kaptunk villogó cipőfűzőket, így messziről úgy néztünk ki, mint egy nagy szentjánosbogár raj. Óriási élmény volt!

Pénteken minden táborozó fáradtan, megtelve élménnyel és boldogsággal jött a Szentjánosbogár tábor utolsó közös szentmiséjére. Annál a részénél a szentmisének, hogy „Köszöntsétek egymást a béke jelével!” oda lehetett menni minden barátunkhoz, hogy elbúcsúzzunk tőlük. Ilyenkor nagyon sokan örömkönnyeket hullattunk, hogy ott lehettünk és megismerhettünk ennyi jó embert! Mindezek után minden bogár a saját csoportjával elment „harmónikát” írni. Ebben minden csoporttársunknak hagyunk egy üzenetet, hogy örökké emlékezzen ránk és a táborra.

Búcsúzásul aláírtuk egymás Szentjánosbogaras pólóját és elindultunk haza.

ZARÁNDOKÚT

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia országos zarándoklatot hirdet a fatimai jelenések 100. évfordulójának megünneplésére a Soroksári FATIMAI SZŰZANYA tiszteletére épült Szent István Király Plébániatemplomban. A Szentendrei Keresztelő Szent János egyházközösség a felhíváshoz csatlakozva hirdeti meg **zarándokútját Soroksárra október 13, péntekre.**

Program:	8,20-8,30	Találkozó a nagy buszparkolóban, Szentendrén.
		Felszállás a buszra.
	8,30	Indulás (türelmi idő 5 perc)
	kb. 9,25	Érkezés Soroksárra a Szent István Király Plébániatemplomhoz (Bp XXIII. Soroksár-Újtelep, Szent László utca 39.).
	9,30-9,50	A kijelölt helyek elfoglalása, stb.
	10,00	Közös rózsafüzér
	11,00	Ünnepi szentmise (fő celebráns: Erdő Péter bíboros úr)
	12,30	Áldás
	13,00	A busz visszaindulása Szentendrére. Érkezés kb. 14,00 órakor.

Hozzunk magunkkal: rózsafüzér, Hozsanna, összecukható kis szék

Részvételi díj: 1.600 Ft/fő. Jelentkezés: - a sekrestyében Lohner Lászlónál;
- Bárány Józsefné Borinál;
- Morva Mariusnál 20,0-21,0 óra között 20/458-6135,
email: marius.morva@gmail.com)

TEMPLOMI HIRDETÉSEK

A mai nap a Péter Pál templom előtt az ETALON Kiadó keresztény tartalmú DVD és könyvadás tart.

Megjelent az októberi Adorémus, kapható a sekrestyében.

Ma az esti szentmise után taizéi imaóra lesz a Péter Pál templomban.

Szeptember 20-án, szerdán 18 órától szentségimádás lesz a veszélyben lévő magzatokért a Péter Pál templomban

ÉVKÖZI 24. VASÁRNAP, 09.17.

Az engesztelő imaközösség következő összejövetelét szeptember 22-én, 19,30-kor tartja a Szent András Általános Iskolában.

Szeptember 23-án, szombaton 9 órától gyóntatás lesz a városunk iskolásai részére, a Péter Pál templomban.

Október 7-én városunkba érkezik a Hajléktalan Krisztus szobor. Szeretnénk méltóképpen fogadni és virrasztva imádsággal őrizni, amíg köztünk van.

Péter-Pál Útján. A szentendrei Római Katolikus Egyházközösség lapja. 152. szám.
Fk.: Blanckenstein György plébános, Szentendre, Bajcsy-Zs. u. 2. ☎:312-545. Példányszám: 400
Szerkesztik: Kovácsné Szentes Gyöngyi, Temesi Balázs.